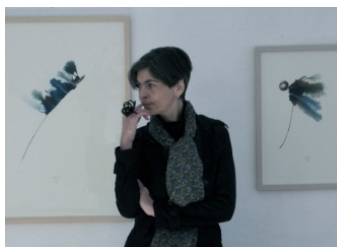

Iz cikla Metulji iz Fukušime, akvarel na papirju, 76 x 56 cm.
Na naslovnici: Iz cikla Metulji iz Fukušime, olje na platnu, 80 x 70 cm.
Foto: Primož Breclj

Klavdija Marušič,

rojena leta 1967 v Šempetru pri Gorici, je v Trstu zaključila slovenski znanstveni licej Franceta Prešerna. Slikarsko znanje in izkušnje si je pridobivala na različnih likovnih tečajih slikarstva in grafike v Benetkah, Trstu in Grožnjanu. Od leta 2006 do 2010 je obiskovala Grafično šolo "Carlo Sbisà" v Trstu.

Od leta 2005 je imela sedemnajst samostojnih razstav v Italiji, Sloveniji in na Hrvaškem. Sodelovala je na več kot dvestopetdesetih skupinskih razstavah, slikarskih bienalih, likovnih delavnicah in ex-temporih. Za svoje ustvarjalno delo je prejela vrsto nagrad in priznanj. Živi in ustvarja v Trstu.

Naslov
Via Canciani 4
34128 Trst (I)

E-mail
kmarusic12@gmail.com

Galerija je odprta od ponedeljka do petka od 9. do 19. ure in ob sobotah od 9. do 12. ure.
Knjižnica Cirila Kosmača Tolmin, Tumov drevored 6, 5220 Tolmin, tel.: 05 381 15 26, www.tol.sik.si

Klavdija Marušič
Metulji iz Fukušime

Vljudno vabljeni na odprtje razstave v petek, 7. marca 2014, ob 19. uri v galerijo Knjižnice Cirila Kosmača Tolmin. Razstava bo na ogled do 5. aprila 2014.

Slikarska dela Klavdije Marušič bo predstavila umetnostna zgodovinarica Nataša Kovšca.

POKLON NARAVI

Tržaška slikarka Klavdija Marušič je v desetletju intenzivnega ustvarjanja in vztrajnega raziskovanja izraznih možnosti, ki jih ponuja zahtevna slikarska tehnika akvarela, izoblikovala prepoznavno likovno govoricu, ki se motivno navezuje na lepoto narave. Sprva je v motivih avtohtone primorske pokrajine in atmosferskih učinkih iskala zgolj otipljivo vsebinsko izhodišče za svoja dela, v zadnjem ciklu, ki ga je poimenovala Metulji iz Fukušime, pa je izpostavila tudi perečo okoljsko problematiko.

Obsеžen sklop akvarelov in slik se navezuje na jedrsko katastrofo v Fukušimi na Japonskem, kamor je odpotovala le dober mesec po silovitem potresu in rušilnem tsunamiju. Zaradi osebnega stika z deželo vzhajajočega sonca in splošnega zanimanja za japonsko kulturo in umetnost je tudi po vrnitvi v domovino redno spremljala novice s prizadetega območja. Izvedela je, da so znanstveniki na kraju nesreče, kjer je bilo povišano radioaktivno sevanje, odkrili metulje (vrste *Zizeeria maha* z modrikastimi krili) z nenavadnimi mutacijami nog, kril in tipalk, čeprav so sprva mislili, da so žuželke odporne na sevanje.

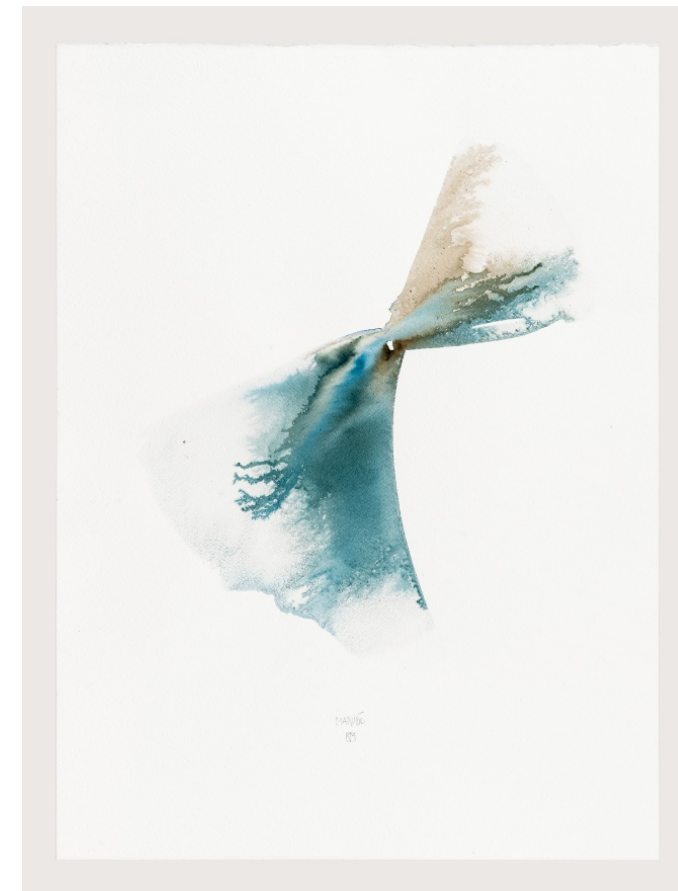
Osrednji motiv pričujočega cikla je metulj v različnih oblikovnih variacijah. S ponavljanjem istega motiva namreč avtorica ponazarja mutacijo te drobcene žuželke, na katero vpliva po znanstvenih dognanjih tako prehranjevanje z obsevano hrano kot tudi prenos genskega zapisa. Z občutenimi slikarskimi interpretacijami seveda ne posnema realnih podob mutiranih metuljev, ampak prikazuje imaginarne oblike, ki so plod njenega subjektivnega podoživljanja naravne nesreče. Metulji so – tako kot njene pretekle upodobitve primorskih pejsažev – skrajno poenostavljene, abstrahirane podobe. Slikarka upodobi žuželkino telo le z eno, dobro premišljeno, impulzivno potezo s čopičem, medtem ko oblikuje krila z mehкими nanosi barvnih pigmentov na mokro slikovno podlago.

Na prvi pogled se sicer zdi, da se barvna substanca prosto razliva po slikovnem nosilcu. Ob natančnem ogledu akvarelov pa ugotovimo, da avtorica premišljeno usmerja ne le subtilno prelivanje barv, ampak tudi njihovo gostoto, ki se razteza od zgoščene barvne snovi intenzivnih, temno modrih odtenkov do povsem transparentnih nanosov pigmentov. Rezultat takšnega načina slikanja so nadvse krhke, eterične, lirične podobe metuljev, ki razkrivajo veččino izražanja v izbrani slikarski tehniki. Njihovo lahкотnost in nežnost poudarja tudi bela, nedotaknjena slikovna podlaga, ki je pravzaprav sestavni del jasnih, uravnoteženih kompozicij in razkriva avtoričino naklonjenost minimalizmu japonske estetike.

V primerjavi z akvarelnimi podobami, ki so rezultat trenutnega ustvarjalnega navdih, olja nastajajo dlje časa. Avtorica v večini primerov oblikuje motiv s plastenjem pastoznih in lazurnih barvnih nanosov, tako da spodnje plasti temnejših odtenkov ponekod prosejajo skozi zgornje nanose bele barve. S takšno strukturo slike namreč zelo učinkovito ponazori krhkost in gracioznost metuljevih kril tudi v oljni tehniki.

Tako akvareli kot tudi oljne slike so izjemno tankočutna, likovno izčiščena, barvno in kompozicijsko harmonična in estetsko dovršena dela, s katerimi Klavdija Marušič gledalcu posreduje svojo lastno percepcijo okolja, v katerem živi. Hkrati pa se zdi, da podoba metulja uteleša tudi nekatere univerzalne simbolne pomene, kot sta zavedanje človekove minljivosti in sposobnost preobrazbe, ki se v tem primeru nanaša predvsem na spremembo človekovega antropocentričnega odnosa do naravnega okolja. V tem smislu lahko avtoričino pripoved razumemo kot njen osebni prispevek k moralnemu osveščanju gledalcev o pomenu varovanja narave, katere sestavni del smo seveda tudi mi sami.

Nataša Kovšca

Iz cikla Metulji iz Fukušime, akvarel na papirju, 76 x 56 cm.